

ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ (ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ

του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(1868-1954)

Περιεχόμενα

- **A. Βιογραφία**
- **B. "Τσιφλίκι Κώστογλου" και Κώστογλου Ευστράτιος**
- **Γ. Ιδιωτικά Κοιμητήρια στα Πετρωτά**

A. ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, γεννήθηκε το 1868 και ήταν Παιδί του ΘΕΟΔΩΡΟΥ (επώνυμο) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Όνομα) και της ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ.

Σε μικρή ηλικία έμεινε ορφανός από Πατέρα. Ο Πατέρας του έπεσε θύμα "σφαγής" από ληστές, σε περιοχή έξω από το Χωριό.

Σημείωση: Από τον 19^ο αιώνα γενικά στην περιοχή της Θράκης, αλλά ειδικά και την περιοχή που σήμερα βρίσκονται τα Χωριά του «Τριγώνου», οργανωμένες ομάδες ατόμων Οθωμανών ή Βουλγάρων προέβαιναν σε ληστείες, είτε με γενικές επιθέσεις στα Χωριά, είτε μεμονωμένα σε κατοίκους της περιοχής, αλλά και σε διαβάτες ή και σε διερχόμενους εμπόρους.

Επίσης αναφέρεται ότι προέβαιναν και σε απαγωγές κυρίως παιδιών, και στην συνέχεια προέβαιναν σε εκβιασμούς απαιτώντας λύτρα από τους γονείς για την απελευθέρωση.

Η Μητέρα του, αργότερα, παντρεύτηκε τον Τσιορμπατζιογλου (επώνυμο), πλούσιο κάτοικο του Χωριού.

Σημείωση: Ο "Τσιορμπατζιογλου" στο Χωριό είχε το παρατσούκλι "Πανταλώνας". Προφανώς, θα ήταν από τους πρώτους, ως πλούσιος, που θα φόρεσε στο Χωριό "παντελόνι", αφού η ενδυμασία των κατοίκων ήταν το "Ποτούρι".

Πληροφορία: Το "Ποτούρι" ήταν ένα είδος παντελονιού ή βράκας, φαρδύ στο επάνω μέρος και στενό στο κάτω. Συνήθως ήταν μάλλινο ή τσόχινο. Θεωρείται το επίσημο ανδρικό ένδυμα της παλιάς Θρακιώτικης ενδυμασίας.

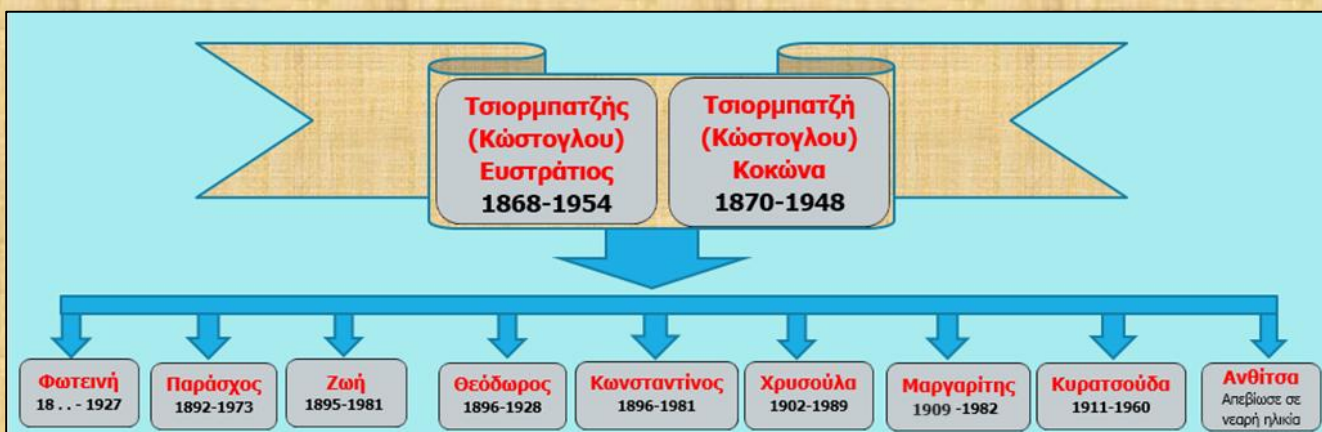
Ο Πατριός, η Μάνα του, αλλά και τα αδέρφια του, δεν άφησαν "μόνο του" το ορφανό από Πατέρα, παιδί.

Ο θετός Πατέρας του μάλιστα, την περίοδο μεταξύ 1880 και 1885, έδωσε λύτρα σε Οθωμανούς και Βούλγαρος ληστές – αναφέρονται 3.000 και κατ' άλλους 5.000 γρόσια - που τον απήγαγαν, όταν ήταν περίπου 15 χρονών, αφού ήξεραν ότι, αν και δεν ήταν δικό του παιδί, ήταν υπό την προστασία του.

Ο "ΣΤΡΑΤΗΣ" (έτσι τον αποκαλούσαν), παντρεύτηκε την ΚΟΚΩΝΑ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΙΔΟΥ, που ο Πατέρας της είχε έξι κορίτσια και ένα αγόρι.

Σημείωση: Ως επιβεβαίωση της ιδιαίτερης "στήριξης" από την μητέρα του, αναφέρεται ότι, όταν παντρεύτηκε ο γιός της ο ΣΤΡΑΤΗΣ, στην καθημερινή βοήθεια που παρείχε στην νέα του Οικογένεια, μέσα στο "μπακιρτσούδι" (μικρό χάλκινο σκεύος) που έστειλε γάλα, έβαζε μέσα στο δοχείο κάθε φορά και από ένα φλουρί.

Ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ και η ΚΟΚΩΝΑ, απέκτησαν εννέα παιδιά.

Από τα παιδιά τους, τα 5 ήταν Κορίτσια, εκ των οποίων το ένα απεβίωσε σε νεαρή ηλικία, τα υπόλοιπα τα πάντρεψαν στο Χωριό, με "Παλληκάρια" από έντιμες, σοβαρές και επώνυμες Οικογένειες του Χωριού.

Από τα τέσσερα παιδιά του που ήταν αγόρια:

- Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ, απεβίωσε σε ηλικία 32 ετών, χωρίς να υπάρχουν άλλες πληροφορίες, εκτός του ότι έμειναν ορφανά τα δύο μικρά παιδιά του ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΗΣ) και ΑΝΤΩΝΙΟΣ.
- Ο ΠΑΡΑΣΧΟΣ, σπούδασε Σιδηροτεχνίτης σε Ελληνική Σχολή στην Αδριανούπολη, εγκαταστάθηκε στο Χωριό και ακολούθησε το επάγγελμα του "Σιδερά" με τη λειτουργία δικού του "Σιδηρουργείου".
- Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, φοίτησε στο Ελληνικό Γυμνάσιο στην Αδριανούπολη και μετέπειτα σε Σχολή Λογιστικής με παράλληλη φοίτηση και σε σχολή Βυζαντινής Μουσικής.

Αφού παντρεύτηκε, με καταγωγή της Γυναίκας του από την Ανατολική Ρωμυλία, εγκαταστάθηκε στο "Κάραγατς" και ασχολήθηκε με το εμπόριο.

Το 1923, μετά την εγκατάλειψη του "Κάραγατς" από τους Έλληνες κατοίκους του, εγκαταστάθηκε στην Αλεξανδρούπολη (στην περιοχή "Καραγατσιανά") και δημιούργησε συνεταιρικό εμπορικό κατάστημα.

Το 1939 εγκατέλειψε την Αλεξανδρούπολη και εγκαταστάθηκε στην τότε Νέα Ορεστιάδα.

Σημείωση: Λέγεται ότι, μόλις ειδοποίησε τον Πατέρα του ότι θα μετεγκατασταθεί από την Αλεξανδρούπολη στην Ορεστιάδα, ο Πατέρας του, του αγόρασε Οικόπεδο και του έκτισε καινούργιο σπίτι σε χρονικό διάστημα, μόλις 40 ημερών.

Στη Ορεστιάδα, το "Σπίτι" του βρισκόταν κοντά στον Σιδηροδρομικό Σταθμό (Σήμερα οδό ΟΡΕΣΤΟΥ) και επαγγελματικά, ασχολήθηκε και πάλι με το Εμπόριο, αναλαμβάνοντας παράλληλα και την αποκλειστική αντιπροσωπεία των Ελληνικών τσιγάρων "ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ".

- Ο ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, που ήταν και το μικρότερο αγόρι της Οικογένειας, φοίτησε στην "Αστική Σχολή Αδριανουπόλεως", όπου και διακρίθηκε ως "ο καλύτερος μαθητής".

Σημείωση: Στο «Βαθμολόγιον και Βιβλίον Διδαχθείσης Ύλης της Κεντρικής Αστικής Σχολής Αρρένων Αδριανουπόλεως», που φυλάσσεται στη Βιβλιοθήκη του «Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου Αδριανουπόλεως», αναφέρεται στην πρώτη σειρά, με στοιχεία: Μαθητής **Μαργαρίτης Ευστρατίου**, καταγωγή **Καράμπαγα**, Επάγγελμα Πατέρα **Έμπορος**, Παρατηρήσεις **Άριστος**

Μετά από τέσσερα χρόνια φοίτησης στην «Αστική Σχολή», ο ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ επέστρεψε στο Χωριό, παντρεύτηκε και παρέμεινε στο πατρικό σπίτι μαζί με τους γονείς του.

Σημείωση: Ο Γιός του ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ, ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, φοίτησε στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας και ως «Άριστούχος» και «Πρώτος μαθητής», στις παρελάσεις ήταν ο «Σημαιοφόρος» του Γυμνασίου. Το 1956, φοίτησε στη «Σχολή Ευελπίδων» και με την αποφοίτησή του, υπηρέτησε ως Αξιωματικός στον Ελληνικό Στρατό.

Ο «ΣΤΡΑΤΗΣ», μετά τον γάμο του, με επισκέψεις στην Αδριανούπολη, δημιούργησε φιλίες και γνωριμίες. Παράλληλα αφού είχε μεγάλη, κυρίως οικονομική, στήριξη από τα μεγαλύτερα αδέρφια του, σε συνεργασία με δύο Έλληνες φίλους του, δημιούργησαν στην Αδριανούπολη, έναν μεγάλο «Μύλο» για άλεση δημητριακών, κυρίως όμως σιταριού.

Στην Αδριανούπολη, ο ΣΤΡΑΤΗΣ, αποκαλούνταν κατ' αρχήν από τους Οθωμανούς, «ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ» (Γιός του Κώστα) και στη συνέχεια καθιερώθηκε πλέον με αυτό το επώνυμο και από τους Έλληνες.

Το 1903, σε ηλικία 35 ετών, αφού απέκτησε της εμπειρία του επαγγελματία «Μυλωνά», έστησε στο Χωριό του «Καράμπαγ», στη σημερινή περιοχή «Πετρωτά» που βρίσκεται περί το 1,5 Χιλιόμετρο ανατολικά του Χωριού και δίπλα στο ρέμα «Βλάχος» που περνάει από την περιοχή, τα θεμέλια ενός «Μύλου» που η κίνησή του θα γινόταν με τη χρήση του νερού (νερόμυλος), αλλά παράλληλα, πρωτοποριακά για την εποχή, θα μπορούσε να λειτουργήσει και ως «ατμόμυλος» με χρήση ξυλοκάρβουνου.

Σε υπάρχοντα έγγραφα, ως επίσημο έτος έναρξης λειτουργίας της επιχείρησης του «Πετρόμυλου», αναφέρεται το 1910.

Την εποχή εκείνη, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ άρχισε να χαρακτηρίζεται ως «Πλούσιος» της περιοχής. Οι Οθωμανοί, αφού η περιοχή ανήκε στο Οθωμανικό

κράτος, αλλά και οι κάτοικοι του Χωριού, άρχισαν στις συναλλαγές τους να καταργούν πλέον το «ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ» και να τον αποκαλούν προφορικά, αλλά αργότερα και γραπτά, «ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ» ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ.

Στο Χωριό, πέρα από τον "Μύλο", ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, παραπλεύρως της αυλής του σπιτιού του, διατηρούσε Καφενείο όπως και ένα μεγάλο "Χάνι" για τους διερχόμενους από το Χωριό, ταξιδιώτες.

Σημείωση: Το "Χάνι" είχε διαστάσεις 16 Χ 6 μέτρα, διέθετε και "παχιά" (κατασκευή για την τοποθέτηση ζωοτροφών), όπως επίσης στον πάνω όροφο, υπήρχαν δύο δωμάτια για την διαμονή των ταξιδιωτών.

Το 1920, όταν απελευθερώθηκε ο τόπος, ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, αφού πλέον είχε καθιερωθεί ως ο "Τσιορμπατζής" του Χωριού, συμπεριλαμβάνονταν στους "Μεγάλους" του Χωριού.

Αναμνηστική φωτογράφιση κατά την απελευθέρωση των ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Μαΐου 20 αμσ 1920 οκεί ειχδαι εγγονυ

Μαΐου 20 από έτος 1920 όταν ήλθαν Έλληνες
Ιδιόγραφη οπισθογράφιση της φωτογραφίας από τον ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ (ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ

Σχόλια
Συντάκτη

Ειδικές πληροφορίες για τη φωτογραφία

Οι "Επιφανείς" του Χωριού με Αξιωματικό του Ελληνικού Στρατού

Από τους καθήμενους, οι δύο πρώτοι είναι εκπρόσωποι της Κοινότητας, ο ΜΠΑΧΤΣΕΒΑΝΗΣ και ο ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ (Γνωστός ως ΣΙΣΚΟΣ) .

Τρίτος στη σειρά, είναι ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, ο "Τσιορμπατζής" του Χωριού.

Τέταρτος, είναι ο Συνταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού Γ.ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ

Πέμπτος, ο Ιερέας της Εκκλησίας του Χωριού.

Έκτος στη σειρά, είναι ο ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ, γνωστός ως "του Ψάλλη ο Αγγελής"

Έβδομος, είναι ο Παππούς ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ ΛΥΜΠΕΡΗΣ, γνωστός ως "Αρβαντάς".

Λεπτομέρεια από τη Φωτογραφία

Στη φωτογραφία στους όρθιους, πάνω δεξιά ο νέος είναι ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, γιός του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ, κάτοικος τότε Κάραγατς Αδριανουπόλεως.

Είχε έρθει στο Χωριό, από το Κάραγατς όπου διέμενε, για να γιορτάσει την απελευθέρωση του τόπου καταγωγής του. Στη Φωτογραφία, εμφανίζεται να επιδεικνύει Ελληνική εφημερίδα της εποχής, που στο "πρωτοσέλιδο" αναφέρονταν στην προέλαση του Ελληνικού Στρατού και στην απελευθέρωση της περιοχής.

Το 1930, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ξεκίνησε την κατασκευή, στην άκρη του Χωριού, ενός σύγχρονου για την εποχή, "Αλευρόμυλου", του οποίου οι οικοδομικές εργασίες ολοκληρώθηκαν το 1932.

Τα επόμενα χρόνια έγιναν εργασίες διαρρύθμισης του χώρου, όπως και εργασίες εγκατάστασης "μηχανών" και "μηχανισμών" και το 1938 άρχισε πλέον να λειτουργεί ο νέος "Πετρόμυλος", που διέθετε τρεις ξεχωριστές "πέτρες" για την παραγωγή αλεύρων και ζωοτροφών και λειτουργούσε βασικά με ατμομηχανή, με τη χρήση ξυλοκάρβουνου, αλλά παράλληλα μπορούσε, εναλλακτικά, να λειτουργήσει - πρωτοποριακά για τον τόπο - και μηχανοκίνητα, με μηχανή "εσωτερικής καύσης".

Στα νεότερα χρόνια, επειδή ο γιός του ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ απεβίωσε σε νεαρή ηλικία, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ έδειξε μία αδυναμία στα δύο εγγόνια του, παιδιά του ΘΕΟΔΩΡΟΥ, τον ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ (ΣΤΡΑΤΗ) και τον ΑΝΤΩΝΙΟ και από μικρή ηλικία τα ανέλαβε υπό την προστασία του και τα απασχολούσε σε εργασίες του "Μύλου". Αργότερα, τους παραχώρησε από μία "πέτρα" από τις τρεις που υπήρχαν στον "Μύλο".

Την τρίτη "πέτρα" την παραχώρησε στον γιό του, ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ.

Ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, ως ιδιοκτήτης του μηχανοκίνητου Αλευρόμυλου, σύμφωνα με τα δεδομένα εκείνης της εποχής, είχε αποκτήσει την επαγγελματική ιδιότητα του "Βιομήχανου" της περιοχής.

Απεβίωσε το 1954, σε ηλικία 86 ετών.

Σημείωση: Το 1920 και την ένταξη του τόπου στην Ελληνική επικράτεια, οι εγγραφές των κατοίκων του Χωριού στα "Βιβλία" της Κοινότητας, έγιναν με τα Επώνυμα ή τα Προσωνύμια (αποδεκτά ονόματα που είχαν κάποια χαρακτηριστική μοναδική ιδιότητα αυτών των Προσώπων) που είχαν επί Οθωμανικών χρόνων.

Ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ με την Οικογένειά του δηλώθηκε στην Κοινότητα με το Επώνυμο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ, αφού έτσι είχε καθιερωθεί ως επαγγελματίας και ως Οικογενειάρχης στο Χωριό.

Από τα Παιδιά του, κανένα δεν κράτησε ή διεκδίκησε το Επώνυμο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ, αφού αυτό το επώνυμο θεωρήθηκε ως "Προσωνύμιο" που δόθηκε επιλεκτικά και τιμητικά στον Πατέρα τους.

Συγκεκριμένα, από τα τέσσερα αγόρια, τα τρία που διέμεναν στο Χωριό δηλώθηκαν με τις νέες Οικογένειές τους με το επώνυμο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ, το δε τέταρτο που είχε αποκτήσει Οικογένεια και διέμενε αρχικά στο Κάραγατς και στη συνέχεια στην Νέα Ορεστιάδα είχε δηλωθεί στον τόπο κατοικίας του με το επώνυμο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ.

Στα νεότερα χρόνια, ένας Εγγονός του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, για ιδιαίτερους Προσωπικούς λόγους, έκανε αλλαγή του Επωνύμου του, που την θεώρησε ως επανόρθωση, από ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ σε ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ.

Στο "Γενεαλογικό του δένδρο" και στις επόμενες τέσσερες γενεές αναφέρονται :

9 Παιδιά – 21 Εγγόνια – 48 Δισέγγονα – 84 Τρισέγγονα.

Επίσης, στο "Οικογενειακό δένδρο" προστέθηκαν:

10 Σύζυγοι από τα Παιδιά του (Οι δύο κόρες του είχαν από 2 γάμους η καθεμία), 21

Σύζυγοι από τα Εγγόνια του και 48 Σύζυγοι από τα Δισέγγονά του.

Σημείωση: Από την γενιά των Τρισέγγονων, δεν υπάρχουν πλήρη στοιχεία, αφού αυτή βρίσκεται στο στάδιο της "εξέλιξης".

Β. ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ

Στα Οθωμανικά χρόνια, στο δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα, στην περιοχή της Αδριανούπολης, υπήρχαν εννέα μεγάλα τσιφλίκια Ελληνικής ιδιοκτησίας.

Ένας από τους εννέα Έλληνες ιδιοκτήτες ονομαζόταν ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, παιδί του Κωνσταντίνου και ήταν ιδιοκτήτης του «Borgujan Chiflik» που υπήρχε στην περιοχή, περίπου, μεταξύ των εδαφών των Χωριών «Buldurkeui» (Πάλλη), «Karagatch Chermen» (Φτελιά), «Bestepe» (Πεντάλοφος), αλλά και του «Καράμπαγ» (Πετρωτά).

Μετά το 1920, παρά την μετονομασία του “Borgujan Chiflik” σε “Δρέπανο”, οι κάτοικοι των γύρω Χωριών, την περιοχή, την αποκαλούσαν ακόμη “Τσιφλίκι ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ”.

Επειδή τα γεωγραφικά όρια του “Τσιφλικιού Κώστογλου”, συνόρευαν σε ορισμένα σημεία με αγροκτήματα ιδιοκτησίας κατοίκων από τα Πετρωτά και επειδή στα Πετρωτά υπήρχε η Οικογένεια του ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, που ήταν ιδιοκτήτης Αλευρόμυλου και που κατατάσσονταν στους “Προύχοντες” του Χωριού, δημιουργήθηκε από ορισμένους νεότερους μελετητές και ερευνητές της περιοχής, μιά λανθασμένη και συγκεχυμένη εντύπωση, στην εκτίμηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του “Τσιφλικιού Κώστογλου”.

Η εσφαλμένη εκτίμηση, συμπληρώθηκε από μερικές, αόριστες αφηγήσεις ορισμένων μεμονωμένων - απληροφόρητων - κατοίκων του τόπου, με τα προθέματα στις αφηγήσεις τους, “Άκουσα” ή “λέγεται”, ότι το Τσιφλίκι είναι ιδιοκτησίας του ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ από τα ΠΕΤΡΩΤΑ.

Οι εσφαλμένες προφορικές -αδιασταύρωτες- πληροφορίες, οι οποίες καταγράφηκαν, δυστυχώς χρησιμοποιούνται και σήμερα, ως ορθές και σωστές, σε διάφορα “γραπτά” ή “εκπομπές λόγου”, αλλά και ως ανακοινώσεις σε “συνέδρια”, αφού λαμβάνονται ως “Πηγές” ή ως “Βιβλιογραφία”, με αποτέλεσμα, της συνέχισης της εσφαλμένης πληροφόρησης.

Πρέπει να διευκρινισθεί ότι, ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, διέφεραν σε μεγάλο και μη συγκρίσιμο βαθμό, στην αναγνωρισσιμότητα, αλλά και στην οικονομική επιφάνεια.

Το μόνο κοινό που είχαν, ήταν ότι και τους δύο, οι Οθωμανοί τους αποκαλούσαν “Κώστογλου” και “Τσιορμπατζήδες”.

Το “Κώστογλου” προέρχονταν από το ότι, οι γονείς τους είχαν το όνομα “Κώστας” (Υιός του Κώστα = Κώστογλου) και το “Τσιορμπατζής”, που προερχόταν από την οικονομική τους κατάσταση (Προφανώς, ο καθένας στον τόπο του).

Ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, μέχρι το 1920 κάτοικος του Σβίλεγκραντ (πρώην Μουσταφά Πασά) και από το 1920 κάτοικος Αδριανούπολης, κατάγονταν από εύπορη Οικογένεια και ο Πατέρας του ήταν Νομικός. Κατείχε, ανώτερη κοινωνική θέση από την περιοχή του Μουσταφά Πασά έως την περιοχή της Αδριανούπολης. Ήταν εύπορος και μεταξύ άλλων, ήταν και ιδιοκτήτης του “Μπουργουτζιάν τσιφλίκ”.

Ως “Προύχοντας” της ευρείας περιοχής, στις Εθνικές εκλογές του 1920, ασχολήθηκε και με την “Πολιτική”, όπου εκλέχθηκε Βουλευτής στη Βουλή των Ελλήνων, με το “Κόμμα των Φιλελευθέρων” του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Η “Επωνυμία” του, συνεχίστηκε και μετά το 1922, όταν εγκαταστάθηκε στο Διδυμότειχο.

Η ιδιοκτησία του “Μπουργουτζιάν Τσιφλίκ” (μετέπειτα, Δρέπανον), επιβεβαιώνεται από:

- Αναφέρεται στην «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ – ΘΡΑΚΗ» Κ.Βακαλόπουλου – 1993, σελίδα 129
- Αναφορά της ΚΑΜΛΙΟΠΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ - ΜΟΥΣΙΟΠΟΥΛΟΥ το 1974 - μετά από ορθή ανάγνωση - στα «Θρακικά», Τόμος 47, σελίδα 93
- Δημοσίευση στο “Φύλλο Εφημερίδος Κυβερνήσεως” (Φ.Ε.Κ. 15 Β 1953) «Περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών», 5.000 και 2.500 στρεμμάτων του αγροκτήματος “Δρέπανον”, ιδιοκτησίας κληρονόμων ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ.
- Μεγάλο αριθμό συμβολαίων μεταβίβασης αγροτεμαχίων, είτε από “Κλήρους” ακτημόνων, είτε από αγοραπωλησίες από τους Κληρονόμους του ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ σε κατοίκους των Χωριών, που υπάρχουν στο Υποθηκοφυλακείο Ορεστιάδας.

Ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, κάτοικος του Χωριού “Καράμπαγ”, ήταν ένας απλός αυτοδημιούργητος επαγγελματίας, που στην αρχή

ήταν κάτοχος μεριδίου σε συνεταιρικό Αλευρόμυλο στην Αδριανούπολη και αργότερα έγινε ιδιοκτήτης σύγχρονου, για την εποχή, μηχανοκίνητου αλευρόμυλου, στην ιδιαίτερη πατρίδα του το Χωριό "Καράμπαγ" (μετέπειτα "Πετρωτά").

Στα νεότερα χρόνια, από την επαγγελματική του δραστηριότητα, απέκτησε οικονομική επιφάνεια και αποκαλούνταν με τον περιγραφικό τίτλο "Τσιορμπατζής" του Χωριού. Με την πάροδο του χρόνου, το "προσωνύμιο" ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ καθιερώθηκε και ως επώνυμο, που επικράτησε του μέχρι τότε επωνύμου ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ.

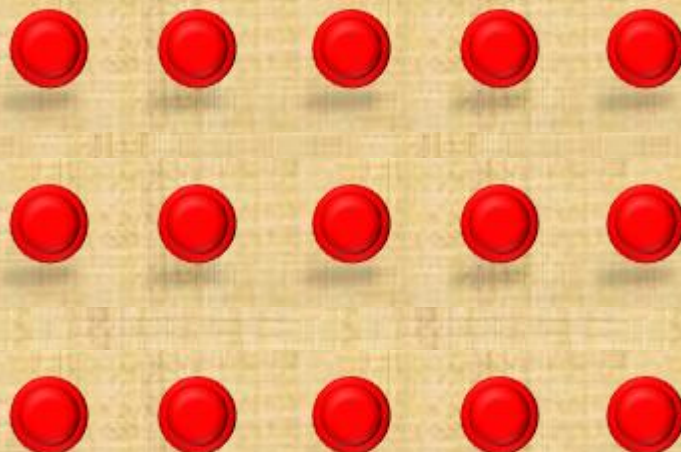
Όσο αφορά, την περιουσιακή του κατάσταση σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, αφενός δεν ήταν κάτοχος ιδιαίτερα μεγάλου αριθμού αγροτεμαχίων και αφετέρου τα αγροτεμάχια ιδιοκτησίας του βρισκόταν κατανεμημένα σε διάφορες περιοχές με καλλιεργήσιμες εκτάσεις του Χωριού του και δεν ξεχώριζαν ή διέφεραν σε έκταση από τις ιδιοκτησίες των άλλων κατοίκων.

Ευνόητο είναι ότι, ουδεμία σχέση είχε με το κτήμα "Τσιφλίκι Κώστογλου" και ούτε βέβαια ήταν "Τσιφλικάς" με την έννοια που αποδίδεται σήμερα σε αυτόν τον τίτλο.

Ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ (μετέπειτα ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, λόγω "ιδιότητας" του πρώτου και λόγω επαγγέλματος στην Αδριανούπολη και στα Πετρωτά του δεύτερου, είχαν σημεία γνωριμίας και φιλίας, που περιορίζονταν όμως σε αυτά.

Σημείωση: Μόνο στα νεότερα χρόνια δημιουργήθηκε σχέση συγγένειας από τους απογόνους τους.

Η σύζυγος ενός παιδιού του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ (πρώην ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, είχε στενή συγγένεια με την Οικογένεια του ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Γ. ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ στα ΠΕΤΡΩΤΑ

Ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ, επειδή στο Χωριό λόγω μεγάλου αριθμού των κατοίκων, υπήρχε πρόβλημα "χωρητικότητας" των Νεκροταφείων και λόγω της οικονομικής του άνεσης, αγόρασε μέρος από αγροτεμάχιο (χωράφι) παραπλεύρως, νότια – νοτιοανατολικά των Νεκροταφείων του Χωριού, για να μπορέσει να δημιουργήσει χώρο για την ταφή συγγενικών του Προσώπων.

Τα επόμενα χρόνια, σε απόσταση λίγων μέτρων, δημιουργήθηκαν τάφοι και άλλων Οικογενειών σε ιδιόκτητα αγροτεμάχια που είχαν σε αυτήν την περιοχή.

Αναλυτικά:

- Παραπλεύρως του χώρου ιδιοκτησίας ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ δημιουργήθηκε χώρος, ιδιοκτησίας ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ.

Και οι δύο χώροι αντιμετωπίστηκαν από την αρχή ως ενιαίος χώρος με τον καθορισμό στη βορεινή πλευρά να βρίσκονται οι τάφοι της Οικογένειας και άμεσα συγγενικών Προσώπων του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ και στην νότια πλευρά του χώρου να βρίσκονται οι τάφοι της ευρείας Οικογένειας ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ.

Ο ενιαίος αυτός χώρος είχε πρόσοψη και άμεση πρόσβαση στον διερχόμενο αγροτικό δρόμο της Κοινότητας.

- Κατηφορικά και βορειανατολικά του παραπάνω ενιαίου χώρου, δημιουργήθηκαν χώροι ταφής των Οικογενειών ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ και ΜΠΑΜΠΟΥΛΙΔΗ.

Σημείωση: Αρχικά, ολόκληρη η περιοχή ιδιοκτησίας ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ, ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ, ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ και ΜΠΑΜΠΟΥΛΙΔΗ, ήταν χωρισμένη σε δύο αγροτεμάχια, ιδιοκτησίας ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ και ΜΠΑΜΠΟΥΛΙΔΗ, κατοίκων του Χωριού με καταγωγή από την ΑΣΠΑΛΩ, που ήταν αδέρφια (Η αλλαγή του επωνύμου του ενός, έγινε αργότερα).

Ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ, αγόρασε την πρόσοψη στο δρόμο, από το αγροτεμάχιο του ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ.

Λεπτομέρεια: Σε αυτό το συγκεκριμένο μέρος του αγροτεμαχίου ιδιοκτησίας ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ, προϋπήρχαν δύο πολύ παλαιοί τάφοι που όπως δήλωνε ο ΤΣΑΛΑΛΙΔΗΣ όταν αυτός απέκτησε το Χωράφι, οι τάφοι ήταν

από τότε παλαιοί εγκαταλειμμένοι και κανένας από τους τότε κατοίκους δεν είχε κάποια πληροφορία για ενημέρωση.

- Σε λίγα μέτρα πιο κάτω από τους παραπάνω χώρους, δημιουργήθηκαν και τάφοι σε αγροτεμάχιο ιδιοκτησίας Οικογένειας "ΜΑΡΚΟΥ".

Η ταφή συγγενικών τους Προσώπων, σε ιδιόκτητους χώρους γίνονταν:

- Επειδή τα αγροτεμάχιά τους βρισκόταν παραπλεύρως των Κοινοτικών Νεκροταφείων.
- Οι ιδιοκτήτες αποκτούσαν ευχέρεια ικανοποίησης επιθυμίας μελών της Οικογένειάς τους, για μελλοντική ταφής τους σε χώρο παραπλεύρως συγκεκριμένων συγγενικών τους προσώπων.
- Με τη διάθεση του χώρου, τιμούσαν ιδιαίτερα τους νεκρούς συγγενείς τους.

Μεταξύ όλων των παραπάνω ιδιωτικών χώρων και των Κοινοτικών Νεκροταφείων, υπήρχε ένας κατηφορικός με στροφή, αγροτικός χωματόδρομος που οδηγούσε στα αγροτεμάχια της περιοχής "Αμπέλια".

Επειδή κάθετα σε αυτόν το δρόμο υπήρχε ένα μικρό ρέμα, με την πάροδο του χρόνου, το έδαφος διαβρώθηκε από τα διερχόμενα νερά του ρέματος και η έκταση που υπήρχαν οι τάφοι σε ιδιόκτητους χώρους, αφού το ρέμα έγινε μεγάλο, αποκόπηκε εντελώς από τα υπόλοιπα Νεκροταφεία του Χωριού.

Παράλληλα, λόγω της κλίσης του εδάφους της περιοχής, αφού τα Κοινοτικά Νεκροταφεία βρισκόταν σε "επικλινή" θέση, όταν έβρεχε, τα νερά της βροχής που "έρχονταν" από τον χώρο των Κοινοτικών Νεκροταφείων, σχημάτιζαν μέσα στον δρόμο ρυάκι και στην στροφή δεν ακολουθούσαν την πορεία του δρόμου για να καταλήξουν στο παρακείμενο ρέμα, αλλά ακολουθώντας ευθεία πορεία, "εισέρχονταν" στους χώρους ιδιοκτησίας του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ και του ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ, με αποτέλεσμα μετά από κάθε βροχή ο χώρος να κατακλύζεται από μεγάλες ποσότητες νερού, να μην είναι πλέον προσπελάσιμος αλλά επιπλέον δημιουργούνταν και κίνδυνος καταστροφής των τάφων που υπήρχαν σε αυτόν.

Λόγω της παραπάνω αιτίας και του επικείμενου κινδύνου, άρχισε και η αποφυγή δημιουργίας νέων τάφων σε αυτόν τον Χώρο.

Σημείωση: Επιβεβαίωση το γεγονόςτος είναι ότι, όταν το 1954 απεβίωσε ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, η ταφή του έγινε στα Κοινοτικά Νεκροταφεία και όχι σε αυτόν τον δικό του χώρο.

Οι χώροι των άλλων τριών οικογενειών, που υπήρχαν στην βορειοανατολική πλευρά, αν και επηρεάστηκαν από την διαμόρφωση του εδάφους της περιοχής, παρέμειναν ενεργοί, αφού τα "όμβρια ύδατα" διέρχονταν είτε από το παρακείμενο ρέμα, είτε από τα αγροτεμάχια που βρισκόταν νότια από αυτά.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1950, με πρωτοβουλία του ΣΤΡΑΤΗ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ (εγγονού του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ), αποφασίστηκε η ενεργοποίηση εκ νέου του χώρου ιδιοκτησίας του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ, που είχε σταματήσει να είναι "ενεργός", με την τυπική συνένωση, αφενός του χώρου που υπήρχαν τάφοι συγγενών της οικογένειας ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ και αφετέρου του χώρου που υπήρχαν τάφοι της ευρείας Οικογένειας ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ (συγγενείς εξ αίματος, αλλά και από υιοθεσία).

Κατά τον χρόνο συνένωσης των χώρων, ζητήθηκε και έγινε από την Κοινότητα, διαμόρφωση του ευρύτερου περιβάλλοντος χώρου, με ανακατασκευή και διόρθωση του αγροτικού διερχόμενου χωματόδρομου, όπως και με δημιουργία υποδομής για την διοχέτευση των νερών της βροχής, στο παρακείμενο υπάρχον ρέμα.

Τα επόμενα χρόνια, επειδή ολόκληρος ο ενωμένος χώρος ήταν ιδιόκτητος και όχι δημόσια έκταση, με την οικονομική συμμετοχή όλων των συγγενών των "Ταφέντων", έγιναν εργασίες περίφραξης με χρήση πέτρας και τσιμέντου όπως και τοποθέτηση συρματοπλέγματος.

Ο χώρος πλέον χαρακτηρίστηκε, άτυπα, ως "Ιδιωτικά Κοιμητήρια".

Σημείωση: Αμέσως μετά περίφραξη του Χώρου, έγινε και η μεταφορά σε αυτόν, των Οστών του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, όπως και της Γυναίκας του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ ΚΟΚΩΝΑΣ, που απεβίωσαν το 1954 και το 1948 αντίστοιχα και οι τάφοι τους βρισκόταν στα Κοινοτικά Νεκροταφεία.

Σε ολόκληρη την ξέχωρη αποκομμένη περιοχή, κατηφορικά και βορειοανατολικά των χώρων ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ και ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ, υπάρχουν και σήμερα, δύο "ενεργοί" χώροι με "Οικογενειακούς τάφους" των Οικογενειών ΤΣΑΛΑΛΙΔΗ και ΜΠΑΜΠΟΥΛΙΔΗ και λίγο πιο κάτω, βορειοανατολικά, υπάρχουν "Οικογενειακοί

τάφοι” της παλιάς Οικογένειας “ΜΑΡΚΟΥ” που λόγω μη ύπαρξης πλέον συγγενικών προσώπων της Οικογένειας στο Χωριό, αυτός ο χώρος των “Οικογενειακών τάφων” είναι πλέον “ανενεργός”.

Από όλους τους αναφερόμενους ιδιωτικούς χώρους, ξεχωρίζει ο χώρος των αρχικών ιδιοκτητών ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ και ΜΑΛΕΤΣΚΙΔΗ, για τους λόγους:

- Η πρόσοψή του, βρίσκεται πλησιέστερα στον παρακείμενο δρόμο, που οδηγεί στα νεότερα Νεκροταφεία του Χωριού.
- Είναι ο μεγαλύτερος σε έκταση από τους άλλους με την ύπαρξη σήμερα σε αυτόν, είκοσι και πλέον τάφων.
- Διαθέτει ολοκληρωμένη περίφραξη με συρματοπλεγμα και μεταλλική πόρτα.

Σημείωση Συντάκτη: Η παραπάνω εκτενής, δημόσια αναφορά, αν και είναι “Οικογενειακή υπόθεση”, γίνεται για την “απομυθοποίηση” του ιστορικού της δημιουργίας “Ιδιωτικών Νεκροταφείων” στα ΠΕΤΡΩΤΑ.

Τα “Ιδιωτικά Οικογενειακά Νεκροταφεία” στα ΠΕΤΡΩΤΑ, δεν δημιουργήθηκαν για λόγους επίδειξης “ευμάρειας”, ούτε για να ξεχωρίσουν από τα υπόλοιπα μνήματα του Χωριού. Δημιουργήθηκαν κυρίως για πρακτικούς λόγους και είναι όχι μιάς, αλλά συνολικά πέντε Οικογενειών.

Δημιουργήθηκαν σε, παραπλεύρως των Νεκροταφείων, ιδιόκτητους χώρους που “αποκόπηκαν” εκ των υστέρων, από τα Κοινοτικά Νεκροταφεία, μετά από φυσική διαμόρφωση του εδάφους.

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2021

ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ του ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ και της ΑΝΘΟΥΛΑΣ

Συντάκτης αυτής της Εργασίας

Σύντομη Γενεαλογική μου σειρά

ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ (ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

- ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΣ, ένα από τα εννέα Παιδιά του ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

-ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, ένα από τα πέντε Παιδιά του ΠΑΡΑΣΧΟΥ

-ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΣ, ένα από τα δύο Παιδιά του ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ